

81
П18

**ПАРАДИГМЫ
АНТРОПОЦЕНТРИЗМА**

Библиотечка «Саксагани»

БЕЛІКОВА В. В.

МУЗИЧНЕ ВИКОНАВСТВО В КОНТЕКСТІ МУЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

В загальному контексті музичної культури музичне виконавство має свій прояв у практичній творчості конкретності /виконавській діяльності/ і в науковому осмисленні /теорія музичного виконавства/. Так склалося, що й наприкінці ХХ століття теорія музичного виконавства ще не відокремлена в самостійну галузь музичних знань - загальну теорію виконавської творчості, в якій би були узагальнені історичні етапи розвитку музичного виконавства; визначені об'єктивні умови розвитку кожного конкретного виду виконавської творчості; з'ясовані взаємозв'язки музичного виконавства з іншими видами художньої творчості; своє наукове обґрунтування знайшли б головні музичні терміни тощо. Сучасне музикознавство накопичило певний фонд музично-теоретичної літератури, в якій, на перший погляд, однозначно вироблено визначення даного предмета, його суті, ролі, місця і функцій. В дійсності воно вимагає постійної корекції у зв'язку з конкретною художньою ситуацією, подоланням відсталості інерції його тлумачення.

Нові соціальні умови суспільного життя привели до демократизації музичного життя, до появи нових естетичних потреб, до змін музичних смаків, до народження нового музичного стилю у виконавстві. Все це видвинуло перед музикантами нові художні завдання, розв'язання яких потребує нових педагогічних підходів у підготовці висококваліфікованих виконавців. Саме тому в 90-х роках серйозно розробляються проблеми теорії технічного розвитку як складової частини дидактики навчання музиканта-виконавця /В. Сраджев/, теоретичних основ формування виконавської

майстерності баяністів /М. Давидов/, існування хорової культури як суспільного явища /А. Лашенко/.

Різнібічні підходи до вивчення проблем музичного виконавства свідчать про те, що вже визріла необхідність визначити загальний напрямок розвитку музичного виконавства.

БЕЛІКОВА О. А.

Кривий Ріг

МУЗИКА І СУЧАСНІСТЬ

Українська музика вже давно завоювала міцні позиції у світовій культурі, нині зростає її міжнародний авторитет.

У кращих композиціях українських митців відбивається одна з головних особливостей сучасного музичнотворчого процесу - це проблема фольклорних стильових засад. Адже музичний фольклор вважається одним з найцінніших мистецьких та духовних надбань української національної культури. Створені протягом віків народні пісні та солоспіви справляли й справляють постійний вплив на формування та кристалізацію самотутніх стильових ознак української професійної музики.

Видатним явищем сучасної музичної культури України є творчість Б. Фільц. Крізь усі жанри її композиторської спадщини яскраво проходить головна тема творчості Митця - оспівування краси рідного краю. Якщо в хорових творах ця тема розкривається за допомогою слів визначних поетів /Шевченка, Рильського, Сосюри Павличка, Осадчук та ін./, то в інструментальних творах /наприкладб "Десять закарпатських новелет"/ тема Батьківщини пов'язується з інтонаціями українських народних пісень. Так в основі першої новелети можна почути інтонації української пісні